

Tremosa a la seva talaia

JUANCHO DUMALL, director Adjunt

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 9 de setembre del 2010

Ramon Tremosa va ser elegit eurodiputat el 7 de juny del 2009, un diumenge en què no hi havia futbol. I tot i que en aquella jornada electoral no estàvem pendents del Barça, sinó d'ell, l'abstenció a Catalunya va ser del 62,46%. Un rècord. Només per aquesta contundent dada, l'europarlamentari de CiU hauria de ser més prudent a l'hora de relacionar la possible coincidència de les pròximes eleccions catalanes, el 28 de novembre, amb el clàssic Barça-Madrid.

Però lluny de la moderació, Tremosa ha optat per la crítica grollera a l'afirmar que el president de la Generalitat, José Montilla, actua amb reflexos franquistes quan fixa la data de les eleccions el mateix cap de setmana del megapartit. L'eurodiputat ha aconseguit així el doble efecte de deixar en mal lloc el seu cap, Artur Mas, que reclama una campanya constructiva i sense desqualificacions, i alhora mostrar el seu nul respecte a la màxima institució catalana. «Montilla és el president que Franco somiava per a Catalunya», va dir. Paraules gruixudes per a un nacionalista.

Entrevistat ahir per la cadena SER, Tremosa no només no es va retractar, sinó que va transmutar el seu atac en empanada al situar el *quasifranquista* president en l'òrbita del veneçolà Chávez i del bolivià Morales.

Votar en dia de partit

I va argumentar que «a Brussel·les ha causat hilaritat» la data triada per Montilla. Deixant al marge la remota possibilitat que a Brussel·les hi hagi alguna cosa capaç de causar «hilaritat» -els passadissos de l'Europarlament no són precisament gaire alegres-, l'eurodiputat exhibia la seva escassa fe en l'electorat català, que pel que sembla considera incapaç d'anar a votar en dia de partit. Com si els ciutadans no poguessin caminar i mastegar xiclet alhora.

És possible que des de la seva *talaia comunitària* Tremosa sigui incapaç de discernir les causes profundes de la desafecció a la política que pateix aquest país. Però pot estar segur que si es gira l'esquena a les urnes no és per culpa de la passió blaugrana, sinó, entre altres coses, pel rebuig a la demagògia infame.